

En tilsvarende bestemmelse om, at retten skal foretage det første gennemsyn af breve m.v., som bliver tilbageholdt ved indgreb i meddelelseshemmeligheden, blev ophævet ved lov nr. 227 af 6. juni 1985 om telefonaflytning m.v. Se herom udvalgets betænkning nr. 1023/1984, side 69-70.

Efter udvalgets opfattelse kan reglerne om, at det første gennemsyn af papirer skal iværksættes af retten, generelt ophæves. Reglerne svarer ikke til den nuværende opgavefordeling mellem retten og politiet under efterforskningen og efterledes ikke i praksis. Når reglen kan undværes ved indgreb i meddelelseshemmeligheden, må den så meget desto mere kunne undværes ved ransagning. Derfor er henvisningen i retsplejelovens § 799, stk. 5, til S 829 ikke medtaget i lovudkastet.

Ved den senere revision af beslaglæggelsesreglerne agter udvalget at foreslå bestemmelsen i retsplejelovens § 829, stk. 1, 1. pkt., ophævet. Der vil i forbindelse hermed blive taget stilling til, hvorledes der kan gennemføres en retlig kontrol med, at beslaglæggelse af en større samling af dokumenter med henblik på nøjere undersøgelse ikke udstrækkes videre end påkrævet, og at dokumenter, der ikke er nødvendige som bevismidler, snarest udleveres til besidderen.

5.2.6. Tingsødelæggelse i forbindelse med ransagning.

Som beskrevet ovenfor side 40 kan tingsødelæggelse undertiden være nødvendig for at gennemføre en ransagning. Denne tingsødelæggelse må anses som et accessorium til ransagningen.

Udvalget har overvejet, om der er behov for i lovudkastet at opstille særlige betingelser for foretagelse af **tingsødelæggelse** i forbindelse med ransagning. Udvalget har dog fundet, at dette vil være mindre hensigtsmæssigt under hensyn til, at den nødvendige tingsødelæggelse kan være af meget varierende omfang, der spænder fra helt **bagatelagtig-**

ge beskadigelser, der nemt kan udbedres, til meget alvorlige ødelæggelser, f.eks. hvor paneler må nedtages og gulve brydes op i en lejlighed for at finde gemte narkotiske stoffer eller andet. Hertil kommer, at det som regel først under ransagningens foretagelse vil stå klart, om tingsødelæggelse er nødvendig for indgrebets foretagelse, og hvilket omfang den vil have. Det fremgår af de af udvalget indsamlede statistiske oplysninger, jf. nedenfor side 149, at det er uhyre sjældent, tingsødelæggelse finder sted i forbindelse med ransagning.

Det vil derimod følge af proportionalitetsgrundsætningen, jf. ovenfor kapitel 3.1.4. og 4.1.3., at en ransagning med tingsødelæggelse kræver en særlig afvejning af sagens betydning mod ulemperne ved indgrebet. Er der tale om omfattende ødelæggelser, må indgrebet opgives, medmindre sagen er af særlig alvorlig karakter. Også skånsomhedsgrundsætningen, jf. ovenfor afsnit 5.1., har betydning, idet enhver ransagning bør udføres på en sådan måde, at **tingsødelæggelse** så vidt muligt undgås eller i hvert fald begrænses mest muligt. Er der sket tingsødelæggelse i forbindelse med en ransagning, kan erstatning herfor ydes efter reglerne i retsplejelovens §§ 1018 b og 1018 c.

5.2.7. Underretning om foretaget ransagning.

Der findes ikke i de gældende regler i retsplejeloven nogen særlig regel om underretning, når en ransagning er foretaget, uden at den, der har rådigheden over stedet eller genstanden, har været til stede. Underretning må dog antages at ske i praksis, jf. Folketingets Ombudsmands Beretning 1975, side 419, og ovenfor side 75.

Udvalget foreslår, at en udtrykkelig regel om underretning gives i retsplejeloven, jf. lovudkastets § 798, stk. 3, 2. pkt.

Underretningspligten foreslås alene ved ransagninger af boliger og andre husrum, papirer, dokumenter og lignende samt aflåste genstande, d.v.s. de ransagninger, der griber